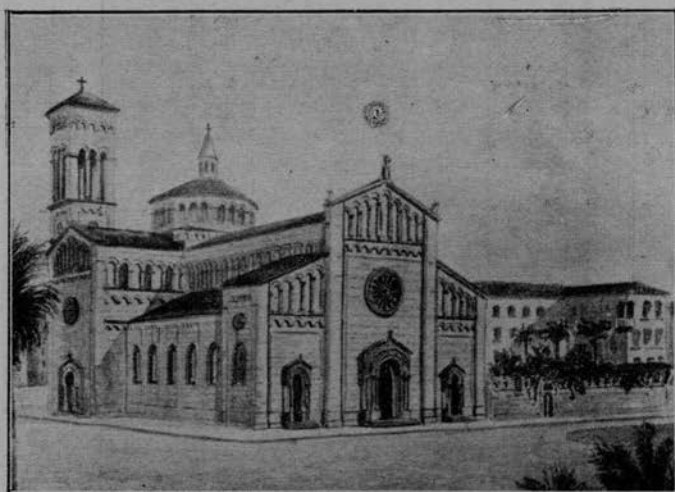

su bile potrebite nove dozvole, i to Ministarstva građevina i Min. pravde.

Uprava svetišta ponovno je morala tražiti drugog arhitekta. Obratila se na prof. Plečnika u Ljubljani; ali je on primjetio, da bi bilo bolje uzeti koga arhitekta u Splitu. O. upravitelj prije je progovrio još s arh. Josipom Mesarom iz Ljubljane, koji je sudjelovao pri natječaju. Ovaj je pokušao izraditi nacrt, po kom bi bila dobrim dijelom spašena

Nacrt »Gospa Sinjska«

dosadašnja crkva, a uza nju bi bila sagrađena nova i s njom iznutra sačinjavala jednu cjelinu. Pokušaj nije uspio radi istih neprilika. Tad se je O. upravitelj svjetovao s ing. Ivanom Ivačićem, šefom tehničkog odjeljenja na Banovini u Splitu, i zatražio arhitekta, koji bi bio vješt romanskom stilu, jer taj stil može da najbolje izrazi ideju Gospina svetišta. Gosp. Ivačić preporučio je mladog arhitekta Lavoslava Horvata iz Zagreba. Gosp. Horvat nije imao simpatija za romanski stil. Skica novog svetišta, koju je izradio, premda nije bila u romanskom stilu, ipak se većini redovnika u samostanu svidjela, jer je pročelje s okruglim stupovima odavalo sličnost s crkvom sv. Pavla u Rimu. Uprava svetišta nije više tražila drugog arhitekta, nego je gosp. Horvatu po-